

Tuindorp Watergraafsmeer heeft zijn kerkje

OPENBARE SCHOOL TOT DIT DOEL INGERICHT

Hartelijk medeleven van Katholiek Betondorp met het werk der Paters

Morgen komt Christus er wonen

De Katholieken van Tuindorp Watergraafsmeer hebben thans hun eigen kerkgebouw. De Roosenburghschool, op den linkerhoek van het openbare scholencomplex aan het Zuivelplein heeft van binnen een groote verandering ondergaan. Waar jarenlang de Tuindorp-jeugd de lessen volgde, heerscht thans de gewijde rust van een stemmingsvol kerkinterieur; waar in de hooge witte gangen jong en daverend keelgeluid kaatste tegen de wanden, gaat thans ritselend de zwarte toog van een pater of broeder.

Een genoeglijke nederzetting van Amsterdammers, dat Tuindorp Watergraafsmeer. Men dwaalt er voor zijn plezier langs de zindelijke straatjes met telkens naar links of rechts een verrassenden doorkijk onder een poortboog, of een zijstraat of pleintje met het rustig-intieme van een stadshofje en toch al de buitensche frischheid van den polder. De roestbruine muren der lage huizen en ook het vaalgrijze van een deel van den bouw, welke den populaireren naam „Betondorp“ afriep, zijn overspannen van wingerd. De wintersche tuintjes zijn vol belofte voor het mooie seizoen, waarvan de voorboden, de bloeiende hyacinten, reeds overal achter de vensters gluren. En op zoo'n eersten lentezoelen dag als vandaag of gisteren, is de lucht er vol van vogelgerucht, dat nergens door verkeersrumoer wordt overstemd.

In deze landelijke omgeving met zijn stadsche menschen, met zijn straatnamen, aan het agrarisch bedrijf ontleend en toch bewoond door lieden, die landbouw en veeteelt hoogstens als liefhebberij beoefenen, zijn drie Paters en twee Broeders van de Congregatie der H. Familie zoo plotseeling als vreemde vogels neergestreken. Maar spoedig zullen zij dit Amsterdamse dorps evengoed kennen als de bewoners zelf, zullen zij een vertrouwde verschijning zijn in vele huizen en zullen ook de menschen met hun zorgen en moeilijkheden den weg weten naar de onaanzienlijke kerk- en kloosterdeur, daar aan het Zuivelplein.

Het is een heele geschiedenis geweest vóór de Paters er kwamen. Ongeveer drie jaar geleden richtte Z. H. Exc. Mgr. Aengenent z.g. het verzoek tot de Paters van het H. Hart te Tilburg, om zich met de zielzorg in het Betondorp te belasten. De Paters van het H. Hart namen het verzoek in overweging, maar zagen, bij gebrek aan beschikbaren grond of tenminste maar een lokaal om een hulpkerkje in onder te brengen, geen mogelijkheid er aan gevolg te geven. In de Mei maand van 1935 richtte Mgr. Aengenent eenzelfde verzoek tot de Paters van de H. Familie. Ook dezen méenden aanvankelijk geen mogelijkheid te zien. Toen kwam een katholiek Tuindorper op het idee, dat wellicht het leegstaan van een der drie openbare scholen aan het Zuivelplein de oplossing kon zijn.

Onderhandelingen werden aangeknoopt met 't gemeentebestuur en dat was bereid de school te verhuren, echter niet de leegstaande middelste, de Sweedenrijkschool, maar de linker de Roosenburghschool, waarvan de bezetting naar de middelste zou worden overgebracht. Toen besloten de Paters den grooten stap te wagen en hun eersten parochie-arbeid in het Haarlemsch diocees te beginnen. De voorma-

lige school aan het Zuivelplein zou hun kerk en assistentenklooster zijn.

Verdienstelijke oplossing

Architect Lau Peters kreeg de opdracht de Roosenburghschool tot bedehuis en klooster in te richten zonder ingrijpende wijziging van den bestaenden bouw. De school blijft immers gemeente-eigendom en zal te eeniger tijd weer in den oorspronkelijken staat moeten worden teruggegeven. De heer Peters heeft zich van zijn taak op zeer verdienstelijke wijze gekweten. Door een beperkte verbouwing, handige camouflage van overbodige raamvlakken, kasten, fonteintjes enz., een sobere betimmering en smaakvol schilderwerk, is een geheel verkregen, dat zelfs voor een permanente huisvesting te waardeeren zou zijn. Het werk werd uitgevoerd door den aannemer A. Anthonissen, terwijl de firma Veenboer het schilderwerk uitvoerde.

Drie van de gelijkvloersche klaslokalen zijn door het wegbreken der tusschenmuren tot een groote kerkzaal vereenigd, waar 20 banken en een aantal stoelen in totaal aan 200 personen plaats bieden. De raamvlakken zijn gedeeltelijk gemaskeerd en met glas in lood bezet waardoor een stemmige sfeer in het kerkje is verkregen. Voor de eenvoudige eiken communiebank staat op een kleine verhooging 't palissanderhouten altaar, dat aan weerskanten door gordijnen in sterke kleuren wordt gedrapeerd.

Rechts van het altaar heeft op een houten opzet een beeldengroep van de H. Familie waaraan het kerkje is toegewijd, een plaats gekregen. Aan den anderen kant vormt het uiteinde van de langs de voormalige klassen loopende gang een nis, welke in open verbinding staat met het kerkje. Hier wordt tijdens de godsdienstplechtigheden het zangkoor opgesteld. Terzijde van het altaar is ook de toegang tot de eenvoudige sacristie.

De nis van het zangkoor is met een gordijn gescheiden van de verdere gang, die ten deele is ingericht als biechtkapel. Voormalige gangkasten zijn verbouwd tot biechtstoelen. Een bestaende gangnis zal worden ingericht als een genadekapelletje ter eere van O. L. Vrouw. Gelijkvloers vindt men tenslotte nog de wel zeer ruime spreekkamer onmiddellijk terzijde van de deur.

Het Assistenten-klooster

Op de eerste verdieping zijn de daar aanwezige klaslokalen ingericht als klooster. Pater Rector en zijn assistenten hebben er hun kamers, de broeders — er zijn er op het oogenblik twee: Br. Antonius en Br. Stanislaus — hun cellen. Verder vindt men er een eetzaaltje, een vergaderzaaltje en een keuken. Kaal is er alles: de wanden, de vloeren, spaarzaam en eenvoudig het meubilair en alleen de groote ijzeren gemeente-kachels, die er nog in volle waardigheid prijken, verleenen warmte en huiselijkheid. Iets feestelijks aan het sobere home der Kaatsheuvelsche Paters geeft één mooi groot bloemstuk: welkomstgroet van de Katholieke Tuindorpers aan hun nieuwe geestelijke leiders.

Hartelijk is trouwens het meelevende van Katholiek Betondorp. Ondanks hun schrale beurs hebben de parochianen aan het kerkje een tabernakel geschonken. Onder leiding van Pater F. van Kampenhout is reeds een zangkoor gevormd van 10 mannen en 20 jongens. Men heeft geholpen bij schoonmaak en inrichting en telkens is er belangstelling, komen er Tuindorpers kijken, hoe het met „hun“ kerkje nu wel staat. Ook niet-katholieken zijn nieuwsgierig om te weten, wat er achter die schoolmuren aan het Zuivelplein allemaal gebeurt.

Van weldoeners heeft Rector Vriens voor zijn kerkje een fraaie verguld zilveren ciborie met ivoren greep en ingewerkt Christus-monogram gekregen, vervaardigd door den edelsmid W. Kloosterman te Nieuwer-sluis. Bij de eerste H. Mis, Zaterdagmorgen, zal haar verheven taak beginnen.

Zooals wij reeds hebben vermeld zal de hoogerw. heer C. J. Boekhorst, deken van Ouderkerk, Vrijdagavond de bijkerk van Tuindorp Watergraafsmeer inzegenen: een groote gebeurtenis voor de Katholieken, die er de nieuwe parochianen vormen. In totaal waren er een duizend Katholieken in het Tuindorp. Lang niet allen zijn echter practiseerend. Voor de Paters van de H. Familie is hier dus een zware, maar schoone taak weggelegd.

Vrijdag neemt Christus zelf in het Tuindorp Watergraafsmeer Zijn intrek. Nederig is er Zijn woning, maar zij, in de kleine gemeenschap rondom, die Hem kennen, zullen Hem gaarne opzoeken, om troost en sterkte te vinden in den dagelijkschen strijd en de moeilijkheden des levens, waaraan ook dit afgelegen hoekje van Amsterdam rijkelijk zijn deel heeft.